

“ Các con là nh&#ng cây đu xanh &# ngoài sân, dù không đu&# c chăm sóc t&#t, không đu&# c &# nh&#ng n&#i sung s&#ng nh&#ng đã l&#n lên v&#ng trái. Đó là s&# t&# l&#p các con hi&#u không?”.

L&#i Ban Biên T&#p:

V&#t qua g&#n 65.000 bài đ&# thi g&#i v&# BTC cu&# c thi “Nét bút tri ân” l&#n II, bài v&#t “Ba hết đu xanh c&# a m&#” c&# a&# cô Nguy&#n Th&# Vi&#t Hà, giáo viên Tr&#ng THCS Lê H&#ng Phong, Th&# Tr&#n Cát&# Đ&#i V&#m, huy&#n Phú Tân, t&#nh Cà Mau đã xu&#t s&# c giành g&#i Nh&#t n&#m nay. Câu chuy&#n c&# a cô giáo Vi&#t Hà v&# ng&#i m&# ch&#u nh&#u kh&# đau, m&# t&# mình nuôi m&#y ng&#i con khi ba b&# m&# con cô ra đ&#. V&#i lòng bao dung và&# ngh&# l&#c phi th&#ng m&# đã đ&#y cho ch&# em cách h&#c đ&#i m&#t v&#i khó khăn, r&#n luy&#n s&# t&# l&#p, không đu&# hàng cu&# c s&#ng. Xuyên su&#t bài v&#t là nh&#ng c&#n m&#a: ngày ch&# sinh ra m&#a t&#m t&#, ngày cha b&# m&# con đ&#i m&#a v&#n vũ và&# ngày m&# đ&#i cũng vào m&#t c&#n m&#a mùa&# đ&#ng.

Câu chuy&#n có th&#t c&# a ng&#i giáo viên có vóc ng&#i nh&# bé, g&#ng nói&# đ&#u dàng v&# gia đ&#nh mình khi&#n m&#i ng&#i trong khán phòng c&# a bu&#i l&#p trao g&#i v&#a đ&#n ra vào t&#i 2/6 không kh&#i b&#i ngủi, xúc đ&#ng. Khi MC&# T&# Bích Loan h&#i: V&#i bài v&#t trên, n&#u đ&#c ch&#n lòng b&#i t&#n hay s&# h&#n thù ch&# s&# ch&#n đ&#i u gì? Thay vì tr&# l&#i, cô giáo Vi&#t Hà ch&# g&#i trong câu nói m&#c m&#c và&# th&#m th&#a: “Lòng h&#n thù hãy ghi trên cát, lòng yêu th&#ng hay ghi trên đá”. D&#i đây là toàn văn bài v&#t c&# a cô giáo Nguy&#n Th&# Vi&#t Hà g&#i m&# kính yêu: BA H&#T Đ&#U XANH C&#A M&#

Mình t&#ng k&# r&#ng ng&#i đ&#u tiên đ&#y mình bài h&#c v&# lòng t&# tr&#ng là m&# mình. Mình cũng t&#ng k&# r&#ng m&# mình r&#t đ&#p, g&#ng m&#t m&# luôn t&#a ra ánh hào quang nhân ái c&# a con ng&#i đã s&#ng tr&#n m&#t đ&#i l&#ng thi&#n. Nh&#ng câu chuy&#n đ&#i m&#, mình s&# ch&#ng bao gi&# k&# h&#t, nh&#ng trang đầu th&#ng nh&#ng không h&# bi l&#y mà ánh lên ni&#m khát khao cháy b&#ng v&# m&#t cu&# c s&#ng bình yên, t&#t đ&#p. M&# l&#i b&#o mình sinh ra ngay gi&#a c&#n m&#a t&#m t&#, t&#t t&#t c&# ch&# m&# n&#m. M&# gh&#i ch&#t mình vào ng&#c, ph&# h&#i m&# lên t&#m thân bé xíu c&# a mình. Cha b&# m&# mình và&# 3 đ&#a con th&# đ&#i cũng vào m&#t c&#n m&#a. M&#a đêm nh&# trút n&#c. Cha hôn hít chúng mình r&#i xách valy ra tàu đi cùng v&#i m&#t ng&#i đàn bà tr&# đ&#p không ph&#i là m&# mình. Ti&#ng còi tàu x&#e đêm nh&#ng không vang đ&#i nh&# ti&#ng m&# g&#i cha. Ti&#ng m&# g&#i, ti&#ng khóc nheo nh&#c c&# a chúng mình, t&#t c&# b&# m&#a làm m&# đ&#i. M&#a v&#n vũ cu&#n cu&#n. M&#a x&#i x&#. M&#a l&#n l&#n trên không. Cha v&#n đ&#. Tóc m&# x&# tung, m&#a l&#ng đi th&#m t&#t. Tóc m&# dài ch&#m g&#t, đen s&#m, m&#t th&#m. M&#a ganh t&# x&#i tung tóc m&#. M&#a đ&# đ&#i x&#i vào 3 ch&# em mình. Tàu ch&#y.

Cha đi. Má hạt hoáng ôm xiát 3 con vào nhà. Cá máy má con khóc run láp cáp. Má dát 3 chá em mình rái bá Cà Mau vá quê ngoái i á Bác Giang. Mình không biát má láy sác lác á đâu mà nuôi nái 3 chá em mình trong cái cánh tay không tác đát, chá có chút ván liáng cám cái, má lán lác hạt chá xa, chá gán, làm đá công viác náng nhác và cháu bao nhiêu tái há. Nhà mình nghèo lám, nháng vá giáp hạt má toàn ăn sán, khoai, nháng cám tráng cho 3 đáa con. Nhá lái là rái nác mát món canh “ Ráa chân gà”... Má náu canh báng rau trong ván cho thêm mát ít má, má báo canh ngát lám vì có cá mùi cáa thát gà, chúng con ăn ngon lám, xì xáp háp rái tin ngay vì nhìn tháy chân con gà hôm áy cũng sách thát...Má váa ăn khoai váa rái nác mát rái báo bái hôm nay sao nhiáu thá... Tuái nhángáy thá cháa káp hiáu đái má nhác nhán...

Má hay váng nhà vì đi hạt chá xa, chá gán đá buôn cá khô, sán, lác... Năm 1992 má cho 3 chá em mình 6 hạt đáu xanh và báo hãy tráng vào trong áng bá, mái áng bá tráng 3 hạt. Mát áng đá trong nhà, mát áng đá ngoài sân. Má báo chăm sóc cây trong nhà kĩ hán là cây áng ngoài sân, rái 4 tuán sau xem chuyán gì dián ra vái 2 áng bá tráng đáu xanh áy. Cây đáu xanh trong nhà ban đáu bá bám, xanh tát rái yáu đán, dài ra cá ván mãi ra phía có ánh sáng và 4 tuán sau 2 cây đáu áy báng đáng héo rá. Còn 3 cây đáu trong áng bá áng ngoài sân chám lán hán nháng váng trái, 4 tuán sau lá trá xum xuê và bát đáu có nháng ná nho nhá...4 tuán ká tiáp đã tháy nháng quá đáu xanh xinh xinh rung rinh trên cây. Má báo chúng mình ká má nghe chuyán hai cây đáu, má luôn mám cái khi nghe 3 chá em luyán thoáng sau đó ngái mái tá tán báo : “ Các con là nháng cây đáu xanh áng ngoài sân, dù không đác chăm sóc tát, không đác á nháng nái sung sáng nháng đã lán lên váng trái. Đó là sá tá láp các con hiáu không?”.

Thú thác ngay lúc áy mình cháa hiáu đác hạt nháng điáu sâu xa trong lái má nói... Nhiáu năm sau chúng mình mái hiáu đác ráng má đã rán chúng em sáng tá láp, lòng tá tráng báng chính cuác đái tát đáp cáa má....Cuác sáng tái háng nháng luôn nghiát ngá, cuái năm 1993 má lái đát chúng mình lên vùng kinh tá mái á Đá Huai- Lâm Đáng. Căn nhà á xáng Madaguil váo vá vì máa. Máa ngáo nghá, nháo bóng máy má con cô đác. Máa lánh láng nháy nhát kháp nhà. Má đát mình và Háng báng ráng trán máa nháng không trán káp. Máa ám ào thác lũ. Má cuái ngái i che máa cho 3 con, chúng mình ván lánh tá tái. Máa nhá mán lách qua thân má, chúng mình thâm tím vì máa. Rái mình không náp đái má náa, đáng tháng đáy đeo gùi máng lên vai, lái lám rá cá tranh và đám cây mây cháng chát tìm lái vá. Má cũng đát Háng, Trung rá cây ráng mà đi. Má vát lên trác cám dao phát nhanh nháng đám cây mây cho chúng mình cát bác. Máa gám rá tác gián muán hạt tung 4 kiáp ngái nhá nhoi lên cao nháng máa bát lác.

Ba Hạt Đậu Xanh Của Mẹ

Tác Giả: Nguyễn Thị Việt Hà
Thứ Ba, 16 Tháng 8 Năm 2011 07:54

Mẹ a trút roi rất bồng vào da thịt 4 mẹ con mình. Mình đã học nhúng bài học can đảm từ mẹ mình.

Cách mẹ dạy chúng mình cũng lạ hơn người khác, mẹ có một ngón roi mây luôn treo ở góc nhà nhúng mẹ không đánh chúng mình bao giờ. Mẹ thì thà kể nhúng câu chuyện đời mẹ khi chúng mình cùng trèo rừng, làm rẫy, lúc mẹ a trú trong lán... Thì mà quên mẹ t, thì mà lại thà m thía nhúng phở m chít tít đíp. Đời người con gái có 12 bần nần c, cái bần nần sa chân vào có là cái cái bần đóc nhít... Mẹ t mình nuôi con, quý t chằng đ con thì t học nên dứt dứt con t Nam vào Bc, t Bc vào Nam... Thì ríi...thì ríi đ n khi xuôi tay nh m mẹ t tóc mẹ ch a k p b c...m ch a k p tr v nhà c a m con mình...Năm 2004, khi mình và Việt Hoàng đã t t nghiệp CĐSP à xin dạy ở Phú Tân - Cà Mau , út Trung đang học CĐSP Cà Mau cũng là lúc mẹ búng thì th n giai đ n củi... Mẹ v lại Bc Giang sau n a đ i người mang con k p x người tìm củ m u sinh, nuôi chúng mình ăn học đ n n i, đ n ch n. Mẹ đã v lại n i chôn nhau củ t r n đ thanh th n n m l i đ ng Đ ng M i bên dòng sông b n mùa gió l ng. Ngày m đi cũng lại vào mẹ t c n m a mùa đông.

Mẹ a lê thê, não nu t. Mẹ a hi n hoà bao b c l y m , l y 3 ch em mình. L ùng thay khi 3 đ a mình không khóc đ c, lại thì i sau xe tang, mẹ a n c n ríi lên khoe mẹ t t o thành l tuôn đ ch em mình khóc m . Mẹ a nh v thành hàng tri u tri u nh ng gi t s ng x p tr ng. Mẹ a củ n lên tr i cao kéo màn tr i đ t. Mẹ a đ a m v n o tr i xa, n o xa x m mù kh i, n o sinh ly t bi t. Mẹ a cho c mau t t t i ph kín n m m m n m l i m t mình. Mẹ a trải khăn tang v t ngang b u tr i ngày m đi xa mãi. Và hôm nay, trong câu chuyện củi cùng mình v t tham gia củ c thi Netbutrian có ng n n c, có n c i, có n i nh , có ni m t hào c a 3 ch em mình nh m t nén nhang lòng th p lên cho m . Có mẹ t đi u không đ i r ng m v n đang còn hi n đ n bên chúng mình... Trong m i nh p đ p trái tim... Không đ m đ c bao nhiêu v t v , bao nhiêu n c m t 3 ch em đã thành người nh đi u m mong mu n tr n tr i lúc lìa tr n. Ba đ a con c a m , ba hạt đ u xanh trong cái ng b đ t góc sân ngày nào, cùng n ng, cùng gió, cùng bao th thách đã v ng trải mà l n lên trong bao bài học làm người m đã dạy chúng mình.

(Bài viết này chúng con : Việt Hà, Việt Hoàng, B o Trung kính dâng lên mẹ Nguyễn Thị Liên nh m t nén h ng lòng...)

Nguyễn Thị Việt Hà.